

[Jensen (Lillering).]

Størrelse, saaledes at ikke Smaabrugene bliver forfordelt. Det vil jeg gerne gøre opmærksom paa i denne Forbindelse.

I Lovforslaget er der indsat den Bestemmelse, at Bøder for Overtrædelse af Loven kan paalægges af Landbrugsministeren indenfor et Beløb af 2 000 Kr.

Jeg finder det ganske naturligt, at Landbrugsministeriet faar Ret til at paaligne disse Bøder, saaledes at den samme Overtrædelse ikke vurderes forskelligt, efter som den finder Sted i Vendsyssel eller paa Falster. Man kan ved denne Fremgangsmaade skabe mere ensartede Forhold.

Ligeledes hilser jeg med Tilfredshed, at de Bøder, som betales, indgaar i en Fond, som administreres af Landbrugsministeriet, og hvis Midler skal anvendes efter Landbrugsraadets Indstilling til Fremme af danske Landbrugsinteresser. Det er et nyt Spor, vi her kommer ind paa, og jeg har kun Grund til at være tilfreds dermed.

I § 3 findes en Bestemmelse om, at naar denne Lov vedtages, ophæves § 2 i Lov Nr. 317 af 16. December 1931 angaaende Udførsel af levende Husdyr m. m. Denne § 2, som blev gennemført i forrige Samling, og som gav Landbrugsministeren en Bemyndigelse til at autorisere enkelte Slagterier til Udførsel af levende Svin, blev indskudt i en Lov om veterinære Foranstaltninger. Jeg finder det derfor naturligt og rimeligt, at den med dette Lovforslags Vedtagelse ophæves, saaledes at den nye Lov kommer til at vedrøre ogsaa dette Forhold.

Loven er tidsbegrænset til Udgangen af 1934. Selv om jeg gerne vilde være saa optimistisk at tro, at man til den Tid er ude over Vanskelighederne, og at bedre Tider da er begyndt at oprinde, er jeg dog ikke sikker paa, at det vil blive Tilfældet. Men vi har da altid den Mulighed at vende tilbage til Spørgsmaalet. Jeg tror ikke, at vi med Udgangen af 1934 vil være ude over de Vanskeligheder med Hensyn til Handels-samkvemmet, som vi staar i i Øjeblikket; men vi kan da, som allerede nævnt, vende tilbage til Spørgsmaalet. I det hele og store skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne om denne Sag.

Udenfor Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Handelsminister, for at han kan fremsætte et tidligere anmeldt Lovforslag.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal herved for det høje Folketing tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.*

Lovforslaget har været drøftet i Møder i Rigsdagens Valutaudvalg, uden at der i alle Enkeltheder blev opnaaet Enighed om Forslaget; men man var enig om, at Lovforslaget i Dag burde forelægges Folketinget, for at det derefter snarest muligt kan naa til Behandling i et Folketingsudvalg. Regeringen lægger ogsaa stor Vægt paa, at Lovforslaget bliver hurtigt behandlet. Det gør Regeringen for det første, fordi den nugældende Lov ikke har Gyldighed længere end til December Maanedes Udløb, og for det andet, fordi Danmark i sit handelspolitiske Forhold til Udlandet staar alt for usikkert, saa længe det ikke er fastslaaet ved Lov, hvorledes Regeringen er stillet overfor de mangeartede Problemer af eksport- og importmæssig Karakter, der stadig melder sig, snart i Forhold til eet Land, snart i Forhold til et andet Land. Det er da ogsaa mit Haab, at en hurtig Behandling af Lovforslaget vil kunne finde Sted, og at det maa være muligt at naa til Enighed.

Om Enkeltheder i Lovforslaget skal jeg anføre følgende: Dets to første Paragraffer er enslydende med de to første Paragraffer i det Lovforslag, som vedtoges af Folketinget i Oktober Maaned i Aar, men som ikke blev endeligt vedtaget af Rigsdagen. Lovforslagets § 3 afviger derimod fra § 3 i Lovforslaget fra Oktober. Afvigelsen bestaar deri, at jeg har givet § 3 en Ordlyd, hvad Formaalet angaar, svarende til, hvad der var stillet Ændringsforslag om ved Behandlingen af Forslaget i Oktober Maaned, samt at Bestemmelsen om, at man eventuelt kunde centralisere Indkøbet af visse Varer, er udgaaet. Forholdet bliver altsaa dette, at saafremt saadan Centralisation bliver nødvendig, hvad der ikke paa Forhaand kan siges noget afgørende om, maa Bestemmelserne om en saadan Centralisation gennemføres ved særlig Lov eller ved en Ændring til den Lov, der her stilles Forslag om.

Endvidere indeholder § 3 nu den Bestemmelse, at Administrationen af Valuta-centralen fortsat forbliver henlagt under Nationalbankens Valutakontor. I Lovforslaget, der blev behandlet her i Oktober, var det bestemt, at Administrationen skulde foregaa i nærmere Tilknytning end nu til Handelsministeriet, og det var min Hensigt at lade en af Handelsministeriets Embedsmænd tiltræde Ledelsen af Valutakontoret. Forandringen i Forhold til den gældende